

Περί Συστημικής Αναπαράστασης και Ψυχοθεραπείας

Bert Hellinger, Θέσεις, αποσπάσματα

[Μερικές φορές, έχω αλλάξει τη σειρά των προτάσεων του Hellinger, για να τις συγκεντρώσω γύρω από ένα συγκεκριμένο θέμα. Thomas]

Εισαγωγικά

«Οι οικογενειακές αναπαραστάσεις είναι πρωτίστως μια μέθοδος. Έχει αναπτυχθεί από το ψυχόδραμα, τη δυναμική της ομάδας και τη θεραπεία Gestalt.

Με τον τρόπο που την εφαρμόζω εγώ, δεν συνίσταται σε τίποτα περισσότερο από το να επιλέξει κάποιος εκπροσώπους για τα μέλη της οικογένειάς του και να τους τοποθετήσει συγκεντρωτικά σε σχέση μεταξύ τους.

Τουλάχιστον έτσι ήταν στην αρχή. Απλώς θέλαμε να δούμε τι θα γινόταν φανερό για τις σχέσεις σε μια οικογένεια αν τις τοποθετούσαμε με εκπροσώπους, ανεξάρτητα από συγκεκριμένους στόχους».

Πώς λειτουργούν οι Αναπαραστάσεις

«Ο συντονιστής της αναπαράστασης φέρνει έτσι στο φως κάτι που ήταν προηγουμένως κρυμμένο μέσω των εκπροσώπων. (...) Κάτι έρχεται στο φως που έχει επίδραση μόνο και μόνο επειδή βρίσκεται τώρα στο φως».

Τι σκοπό έχουν οι Αναπαραστάσεις

«Το γεγονός αυτό μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να αναδειχθεί ένα πρόβλημα και να βρεθεί ο τρόπος με τον οποίο αυτό μπορεί να λυθεί προς ικανοποίηση όλων των εμπλεκομένων».

«Οι αναπαραστάσεις εξυπηρετούν μια λύση σε επίπεδο σχέσεων».

Το ιστορικό της συζήτησης

Ο τίτλος της ενότητας είναι: Κριτική για τον Bert Hellinger και τις οικογενειακές αναπαραστάσεις.

Το κείμενο του Bert αναφέρει:

«Πρόκειται για μια μέθοδο που μπορεί να εφαρμοστεί σε διάφορους τομείς, χωρίς να μπορεί κάποιος να τη διεκδικήσει για τον ίδιο και μόνος του να παρέμβει με ελεγκτικό τρόπο στους άλλους τομείς».

«Ακόμη και αν οι οικογενειακές αναπαραστάσεις βοηθούν σε πολλά ψυχολογικά ή ιατρικά προβλήματα, αυτό δεν τις καθιστά ψυχοθεραπεία ή ιατρική θεραπεία».

Η παράγραφος στην οποία ο Μπερτ Χέλλινγκερ εξηγεί ότι ασχολείται με τη “σοφία και τις γνώσεις που υπηρετούν τη ζωή” αρχίζει με την ερώτηση:

«Πού βρίσκομαι στις οικογενειακές αναπαραστάσεις; Πού είναι η θέση μου εδώ;»

Εν πάση περιπτώσει, ο ίδιος είχε ήδη βρεθεί εκτός της οργάνωσης που έφερε το όνομά του μέχρι τότε.

Wilfried Nelles:

«Η φαινομενολογία είναι κάτι αρκετά διαφορετικό από αυτό που οι περισσότεροι επαγγελματίες των συστημικών αναπαραστάσεων εννοούν με αυτήν. Σημαίνει να επιτρέπεις σε σένα τον ίδιο να καταλαμβάνεις από τα φαινόμενα, από τις εμφανίσεις του κόσμου και της ζωής, όπως επίσης και από τον εαυτό σου, από το τι και πώς είσαι (αντί να ακολουθείς μια ιδέα για το πώς θέλεις να είσαι). Με αυτόν τον τρόπο, πεθαίνει κάθε έννοια του εγώ, ιδίως η νεωτερική ιδέα της "αυτονομίας" και του αυτοπροσδιορισμού, η οποία καθορίζει ολόκληρη τη σύγχρονη συνείδηση - συμπεριλαμβανομένης και αυτής των περισσότερων συστημικών συντονιστών».